

**Chambre
des Représentants**

SESSION EXTRAORDINAIRE 1977.

5 JUILLET 1977

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 10 de l'arrêté royal n° 50 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés.

(Déposée par M. Perdieu.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Un des objectifs de la loi du 27 février 1976 a été de permettre à la veuve qui avait pris sa pension de retraite par anticipation, d'y renoncer en cas de remariage pour bénéficier de la pension au taux ménage de son mari, plus favorable.

Pour atteindre ce but, l'article 6 de la loi précitée a purement et simplement remplacé le § 4 de l'article 10 de l'arrêté royal n° 50 par un nouveau texte pénalisant les femmes qui, ayant eu une occupation à l'étranger, ont obtenu de ce fait à l'âge normal une pension à laquelle elles ne savent plus renoncer en vertu des dispositions légales du pays qui la leur octroie.

Jusqu'à la date d'entrée en vigueur de la loi du 27 février 1976, l'impossibilité de renoncer au droit étranger n'avait jamais été une entrave à l'octroi au mari de la pension au taux ménage du montant de laquelle était déduite la pension étrangère de l'épouse.

En accordant un nouveau droit à certaines femmes qui prennent leur pension personnelle par anticipation, le législateur n'a certainement voulu pénaliser celles qui ont pris leur pension à 60 ans, comme la loi le prévoit, en leur refusant le bénéfice du taux ménage plus favorable parce qu'elles ne pouvaient renoncer à un droit étranger.

Un exemple, mieux que tout texte, illustrera les effets de la disposition incriminée.

« Une femme ayant travaillé en France en qualité de frontalière pendant huit ans a demandé sa pension à 60 ans, elle a obtenu 8/40e, soit plus ou moins 24 000 francs par an,

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

BUITENGEWONE ZITTING 1977.

5 JULI 1977

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 10 van het koninklijk besluit n° 50 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers.

(Ingediend door de heer Perdieu.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Een van de doelstellingen van de wet van 27 februari 1976 bestaat erin aan de weduwe, die een vervroegd rustpensioen heeft gekregen en die hertrouwt, de mogelijkheid te bieden van dat pensioen afstand te doen ten einde aanspraak te kunnen maken op het voordeliger gezinspensioen van haar echtgenoot.

Daartoe is in artikel 6 van voornoemde wet bepaald dat § 4 van artikel 10 van het koninklijk besluit n° 50 wordt vervangen door een nieuwe tekst, welke nadelig is voor vrouwen die in het buitenland gewerkt hebben en dien hoofde op de normale leeftijd een pensioen hebben gekregen waarvan zij krachtens de wettelijke bepalingen van het land dat het pensioen toekent, geen afstand meer kunnen doen.

Tot aan de inwerkingtreding van de wet van 27 februari 1976 vormde de onmogelijkheid om van een buitenlands recht af te zien geen beletsel voor het toekennen van een gezinspensioen aan de echtgenoot, waarvan het buitenlands pensioen van de echtgenote werd afgetrokken. Bij het toekennen van een nieuw recht aan bepaalde vrouwen die een eigen vervroegd pensioen krijgen, lag het zeker niet in de bedoeling van de wetgever vrouwen te benadelen die, zoals de wet bepaalt, hun pensioen op 60 jaar hebben verkregen, door hun het genot van het voordeliger gezinspensioen te weigeren, gewoon omdat zij geen afstand kunnen doen van een buitenlands recht.

Beter dan om het even welke tekst kunnen de gevolgen van bedoelde wetsbepaling met een voorbeeld verduidelijkt worden.

« Een vrouw die in Frankrijk gedurende acht jaar als seizoendarbeidster tewerkgesteld was, heeft haar pensioen aangevraagd op 60 jaar. Zij bekwam 8/40e, d.i. 24 000 F per

montant duquel est déduite une pension française de quelque 12 000 francs belges.

» Son mari peut prétendre à une pension au taux ménage de 200 000 francs, ou au taux isolé de 160 000 francs.

Jusque l'entrée en vigueur de la loi du 27 février 1976, on lui aurait accordé la pension au taux ménage déduite des 12 000 francs du droit étranger de son épouse auquel elle ne sait pas renoncer.

» Actuellement, l'épouse est condamnée à conserver ses 24 000 francs et le mari à se contenter des 160 000 francs, soit une perte annuelle de 16 000 francs pour le ménage. »

La présente proposition a pour but de corriger cette anomalie.

J.-P. PERDIEU.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

L'article 10, § 4, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967, modifié par l'article 6 de la loi du 27 février 1976, est remplacé par le texte suivant :

« § 4. Hormis le cas où sa pension de retraite a pris cours avant l'âge de 60 ans, alors qu'elle était mariée, l'épouse peut renoncer à la jouissance de sa pension de retraite en vue de permettre à son époux d'obtenir une pension calculée en application du § 1er, premier alinéa, a, du présent article. Cette renonciation ne produit toutefois pas d'effets sur la pension due en vertu d'une législation de sécurité sociale d'un pays étranger; dans ce cas, le montant de cette pension est déduit de la pension du mari. »

Art. 2.

Les cas traités en application de la loi du 27 février 1976 seront revus d'office par l'organisme attributeur avec effet à la date de prise de cours de la pension du mari.

30 juin 1977.

J.-P. PERDIEU,
J. DELHAYE,
Georgette BRENEZ,
R. GONDRY,
G. NYFFELS,
W. BURGEON.

jaar, waarvan haar Frans pensioen, zowat 12 000 Belgische frank, wordt afgetrokken.

» Haar echtgenoot kan aanspraak maken op een gezinspensioen van 200 000 frank, of op een pensioen van alleenstaande van 160 000 frank.

» Tot aan de inwerkingtreding van de wet van 27 februari 1976 zou men hem het gezinspensioen hebben toegekend, min het bedrag van 12 000 frank, zijnde het buitenlands pensioen van zijn echtgenote waarvan deze geen afstand kan doen.

» Thans is de echtgenote verplicht haar 24 000 frank te behouden en moet haar echtgenoot zich tevreden stellen met 160 000 frank, hetgeen voor het gezin jaarlijks op een verlies van 16 000 frank neerkomt. »

Het onderhavige wetsvoorstel wil die anomalie verhelpen.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 10, § 4, van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967, gewijzigd door artikel 6 van de wet van 27 februari 1976, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 4. Behoudens wanneer het rustpensioen is ingegaan vóór de leeftijd van 60 jaar, terwijl zij gehuwd was, kan de echtgenote afstand doen van het genot van haar rustpensioen ten einde haar echtgenoot in staat te stellen een pensioen te verkrijgen berekend op grond van § 1, eerste lid, a, van dit artikel. Die afstand heeft nochtans geen weerslag op het pensioen dat verschuldigd is krachtens de wetgeving inzake sociale zekerheid van een ander land; in dat geval wordt het bedrag van dat pensioen afgetrokken van het pensioen van de echtgenoot. »

Art. 2.

De gevallen welke behandeld werden met toepassing van de wet van 27 februari 1976 worden door de instelling die het pensioen toekent ambtshalve herzien en die herziening zal uitwerking hebben vanaf het ogenblik waarop het pensioen van de echtgenoot is ingegaan.

30 juni 1977.